

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Herrmann i G. Gattinara, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 270 TFUE i zmierzające, po pierwsze, do stwierdzenia nieważności decyzji komisji konkursowej konkursu otwartego EPSO/AD 177/10-ECO2013, zorganizowanego przez Europejski Urząd Doboru Kadr (EPSO), o odmowie umieszczenia nazwiska skarżącego na liście rezerwy kadrowej oraz, po drugie, do zobowiązania organu powołującego do uzupełnienia listy rezerwy kadrowej utworzonej na podstawie rozpatrywanego konkursu otwartego o nazwisko skarżącego z zastrzeżeniem zrównania terminu ważności uzupełnienia z terminem ważności listy.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części oddalona jako prawnie oczywiście bezzasadna, a w części odrzucona z uwagi na oczywisty brak właściwości Sądu do jej rozpoznania.
- 2) Michał Spychalski pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 383 z 17.10.2016 (sprawa pierwotnie zarejestrowana przed Sądem ds. Służby Publicznej Unii Europejskiej pod numerem F-20/16 i przekazana Sądowi Unii Europejskiej w dniu 1.9.2016).

Skarga wniesiona w dniu 24 kwietnia 2018 r. – Front Polisario/Rada

(Sprawa T-275/18)

(2018/C 268/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ludowy Front Wyzwolenia Sakiji al-Hamry i Río de Oro (Front Polisario) (przedstawiciel: adwokat G. Devers)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności skargi;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skierowanej przeciwko decyzji Rady (UE) 2018/146 z dnia 22 stycznia 2018 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii, Eurośródziemnomorskiej umowy dotyczącej usług lotniczych między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Maroka, z drugiej strony (Dz.U. 2018, L 26, s. 4) strona skarżąca podnosi dziesięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku kompetencji Rady do przyjęcia zaskarżonej decyzji, jako że Unia i Królestwo Marokańskie nie mają kompetencji do zawierania umów międzynarodowych obejmujących Saharę Zachodnią w miejsce narodu zamieszkującego to terytorium reprezentowanego przez Front Polisario.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, jako że Rada nie wzięła pod uwagę faktu, że umowa międzynarodowa zawarta poprzez zaskarżoną decyzję była stosowana tymczasowo, przez 12 lat na terytorium Sahary Zachodniej z naruszeniem jej odrębnego i odmiennego statutu.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku zbadania kwestii poszanowania praw podstawowych, ponieważ przy przyjmowaniu zaskarżonej decyzji Rada nie zadała sobie pytania w przedmiocie poszanowania praw człowieka na okupowanym terytorium Sahrawi.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa do obrony, jako że przed podjęciem zaskarżonej decyzji Rada nie podjęła żadnej dyskusji z Frontem Polisario, jedynym reprezentantem narodu Sahary Zachodniej.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia podstawowych zasad i wartości przyświecających działaniu Unii na scenie międzynarodowej, jako że umowa międzynarodowa zawarta poprzez zaskarżoną decyzję ma zastosowanie do terytorium Sahary Zachodniej w ramach aneksjonistycznej polityki Królestwa Marokańskiego i systematycznych naruszeń praw fundamentalnych, jakich wymaga utrzymanie tej polityki.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia prawa do samostanowienia, jako że umowa międzynarodowa zawarta poprzez zaskarżoną decyzję ma zastosowanie do Sahary Zachodniej z naruszeniem, z jednej strony, odrębnego i odmiennego statusu tego terytorium oraz, z drugiej strony, prawa narodu Sahrawi do poszanowania integralności jego terytorium.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia zasady względnej skuteczności traktatów, jako że naród Sahary Zachodniej reprezentowany przez Front Polisario nie wyraził zgody na umowę międzynarodową zawartą poprzez zaskarżoną decyzję.
8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia przestrzeni powietrznej Sahary Zachodniej, jako że zaskarżona decyzja poprzez potwierdzenie nielegalnej praktyki wynikającej z tymczasowego stosowania umowy międzynarodowej zawartej poprzez tę decyzję skutkowałaby włączeniem obszaru powietrzego Sahrawi w zakres stosowania owej umowy.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący naruszenia prawa odpowiedzialności międzynarodowej, jako że poprzez zaskarżoną decyzję Unia z jednej strony uchybiła obowiązkowi nieuznawania nielegalnej okupacji Sahary Zachodniej, a z drugiej strony udzieliła pomocy i wsparcia celem utrzymania tej sytuacji.
10. Zarzut dziesiąty dotyczący naruszenia obowiązku poszanowania międzynarodowych praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego, jako że poszanowanie przez Unię obowiązków międzynarodowych względem narodu Sahary Zachodniej prowadziłyby przynajmniej do tego, że Rada powstrzymałaby się od przyjęcia zaskarżonej decyzji pozwalając na wejście w życie umowy międzynarodowej mającej zastosowanie do części Sahary Zachodniej pod okupacją marokańską.

Skarga wniesiona w dniu 16 maja 2018 r. – Węgry / Komisja

(Sprawa T-306/18)

(2018/C 268/48)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Węgry (przedstawiciele: M.Z. Fehér, G. Koós i G. Tornyai, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2018/262 z dnia 14 lutego 2018 r. w sprawie proponowanej inicjatywy obywatelskiej „We are a welcoming Europe, let us help!” ⁽¹⁾